

Wioska Olimpijska Collegium Invisibile

16–21 sierpnia 2021

1 Czym jest Wioska Olimpijska Collegium Invisible?	3
2 Dlaczego warto wziąć udział w Wiosce?	4
3 Czym jest Collegium Invisible?	5
4 Warsztaty	7
4.01 Serce kontra rozum, czyli o filozoficznych i psychologicznych związkach emocji i poznania	8
4.02 Pediatria w przypadkach – diagnostyka i leczenie w dobie EBM	10
4.03 Wprowadzenie do myślenia krytycznego	12
4.04 Mroki oświecenia: żądza, wyuzdanie, bestialność	14
4.05 Decyzje polityczne: jak myślą wyborcy i politycy?	17
4.06 „Komm, süßer Tod, komm selge Ruh”. Czy zmierzamy do końca liberalnego konstytucjonalizmu?	20
4.07 Feminizm wobec wyzwań współczesnego świata	22
4.08 Podstawy Arduino – zbuduj swojego robota!	24
5 Harmonogram rekrutacji i wymagane dokumenty	26
6 Wspierają nas	28

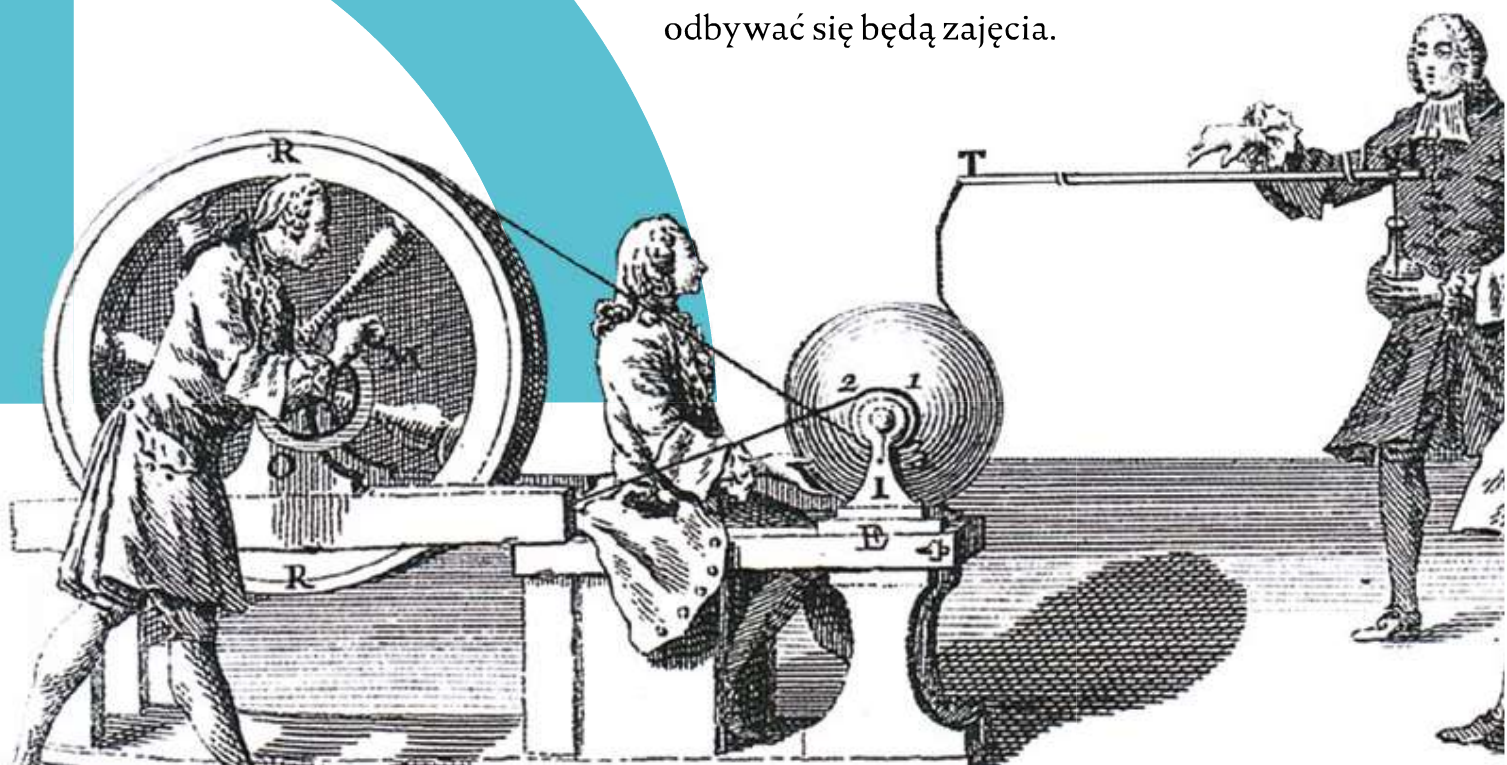

Czym jest Wioska Olimpijska Collegium Invisibile?

Wioska Olimpijska to wakacyjny obóz naukowy przeznaczony dla finalistów i laureatów licealnych olimpiad przedmiotowych, organizowany od 2008 roku przez członków stowarzyszenia naukowego Collegium Invisibile. Uczestnicy i uczestniczki projektu biorą udział w dwóch warsztatach tematycznych, odbywających się codziennie przez sześć dni. Zajęcia te mają na celu zgłębianie wybranych aspektów danej dziedziny i wprowadzenie licealistów i licealistek w podstawy warsztatu naukowego. Program naukowy wyjazdu uzupełniają wykłady gościnne zaproszonych profesorów i pracowników akademickich oraz wspólne poznawanie historii i kultury symbolicznie goszczącego Wioskę Krakowa.

Z uwagi na zagrożenie epidemiczne w tym roku wyjątkowo Wioska Olimpijska przyjmie formę zdalną – zarówno warsztaty, jak i pozostałe wydarzenia odbędą się za pośrednictwem platform wideokonferencyjnych.

Udział w Wiosce jest bezpłatny – wszystkim uczestnikom i uczestniczkom zapewniony zostanie dostęp do materiałów dydaktycznych i platform wideokonferencyjnych, na których odbywać się będą zajęcia.

Dlaczego warto wziąć udział w Wiosce?

Obozy naukowe Collegium Invisibile są wyjątkowe nie tylko ze względu na wiedzę i pasję młodych naukowców będących członkami naszego stowarzyszenia, ale również z powodu oryginalnej (i jednocześnie sprawdzonej) formuły naszej działalności. W naszych projektach, regularnie współorganizowanych z Krajowym Funduszem na rzecz Dzieci, do tej pory udział wzięło łącznie 275 studentów, 400 licealistów i dziesiątki wykładowców akademickich.

Udział w Wiosce Olimpijskiej jest wyróżnieniem – wielu z jej byłych uczestników i uczestniczek obecnie osiąga sukcesy i rozpoczyna kariery w kręgach akademickich, medialnych, jak i biznesowych. Wioska to nie tylko okazja do skorzystania z bogatej oferty edukacyjnej, ale przede wszystkim szansa spędzenia tygodnia na dyskusjach w inspirującym gronie rówieśników. Ponadto, u progu Waszego wkroczenia w życie studenckie, członkowie i członkinie Collegium Invisibile z radością podzielą się zdobytym już doświadczeniem na swojej drodze akademickiej zarówno w kraju, jak i na najlepszych uczelniach świata, takich jak Oksford, Cambridge, UCL, Université Paris Sorbonne, Harvard, Princeton. Mamy nadzieję, że możliwość kontaktu z najlepszymi studentami i studentkami z całej Polski, jak i z uczelni zagranicznych, dla wielu z Was okaże się wyjątkowo cenna oraz zaprocentuje w przyszłości.

Czym jest Collegium Invisibile?

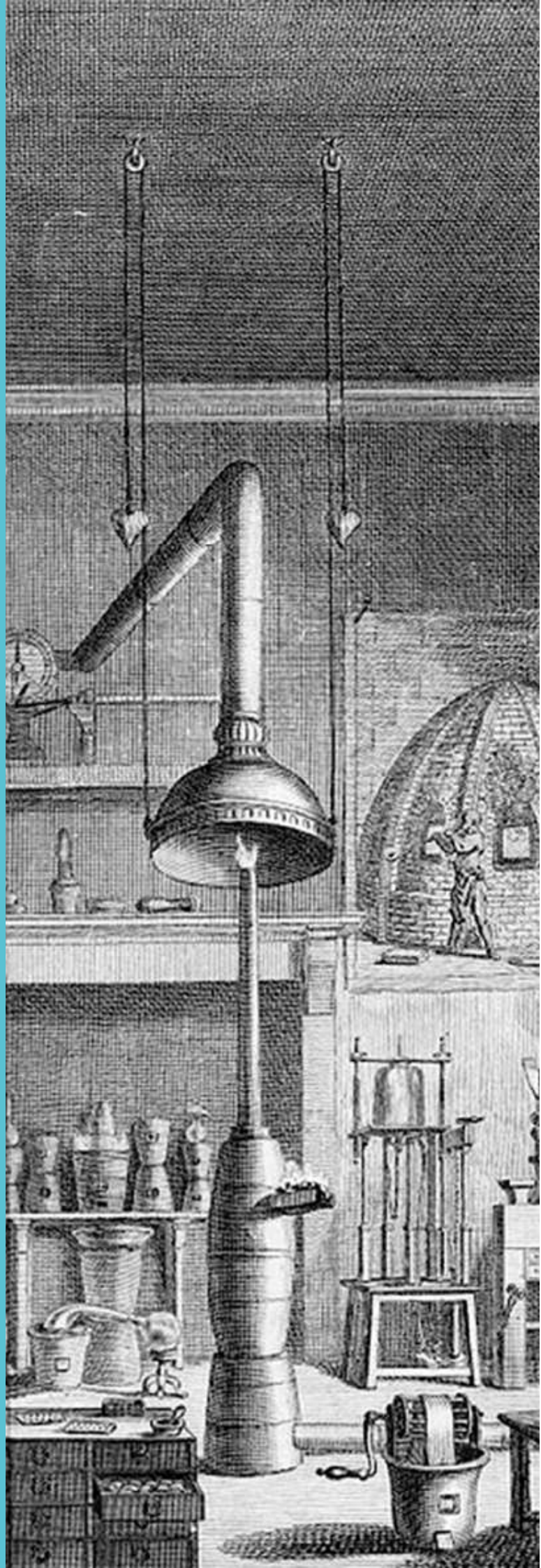

Collegium Invisibile jest stowarzyszeniem działającym od 1995 roku na rzecz wspierania rozwoju intelektualnego i społecznego wyróżniających się polskich studentów i doktorantów. Wierzymy w wartość samodzielnego rozwijania pasji oraz kluczową rolę bezpośredniej współpracy i dialogu w procesie kształcenia. Poprzez oddanie studentom i studentkom odpowiedzialności za własną drogę akademickiego rozwoju dążymy do ich upodmiotowienia oraz rozszerzenia ram ich działalności. Każdego roku organizujemy programy edukacyjne i naukowe oparte o rzadko praktykowane w Polsce formy nauczania, w tym tutoriale. W ramach Programu Tutorialnego członkowie i członkinie stowarzyszenia nawiązują bezpośrednią współpracę z naukowcami z polskich i zagranicznych ośrodków akademickich na zasadach odpowiadających ich potrzebom i zainteresowaniom. Program Pierwszy Tutor pozwala im przekazać i rozwinąć zdobytą wiedzę poprzez indywidualną współpracę ze zdolną młodzieżą licealną. Każdego lata organizujemy Szkołę Letnią i Wioskę Olimpijską – intensywne obozy edukacyjne, podczas których doktoranci, studenci oraz rozpoczynający studia maturzyści przez ponad tydzień tworzą eksperymentalną intelektualną wspólnotę. Wszystkie programy koordynowane są przez władze stowarzyszenia oraz organizowane we współpracy z szeregiem zewnętrznych organizacji.

Członkowie Collegium tworzą dynamiczną sieć kontaktów umożliwiającą akademicką współpracę między uczelniami, krajami i dziedzinami wiedzy. Instytucjonalna konstrukcja „niewidzialnego kolegium” odzwierciedla nasze przekonanie o tym, że nowe idee i autentyczne życie intelektualne powstaje na styku różnorodnych metodologii, tradycji akademickich oraz indywidualnych biografii.

W życiu Collegium udział biorą zarówno jego studenci, jak również absolwenci oraz pracownicy naukowcy, z którymi współpracujemy w ramach naszych programów. O rozwoju stowarzyszenia decydują wszyscy jego członkowie i członkinie reprezentowani przez wybierane co roku władze. Collegium jest organizacją niezależną oraz działającą na zasadach non-profit.

4.01 Serce kontra rozum, czyli o filozoficznych i psychologicznych związkach emocji i poznania

Ida Miczke

Celem zajęć będzie przyjrzenie się związkom emocji i poznania w wybranych teoriach filozoficznych i psychologicznych. Będziemy starali się odpowiedzieć na następujące pytania:

- czy emocje mają wartość poznawczą? Czy dostarczają nam jakiegoś rodzaju wiedzy o świecie?
- czy struktura emocji przypomina strukturę stanów poznawczych (przekonań, percepcji itd.)?
- czy istnieje konieczny związek pomiędzy emocjami a stanami poznawczymi, i jeśli tak, to na czym polega?
- czy emocje zawsze podążają za naszymi przekonaniami?
- jak przebiegają interakcje emocji i poznania?
- jaka jest rola emocji w podejmowaniu decyzji, w tym decyzji moralnych?

Poniżej proponuję wstępną listę tematów do omówienia:

1. Podstawowe koncepcje natury emocji – ze szczególnym naciskiem na spór pomiędzy zwolennikami poznawczej (kognitywnej) teorii emocji a zwolennikami teorii emocji jako niepoznawczych odczuć

2. Rola poznania w powstawaniu emocji na przykładzie debaty w psychologii pomiędzy Richardem Lazarusem a Robertem Zajoncem
3. Emocje, poznanie i ich interakcje w teoriach dwusystemowych w psychologii
4. Trudny orzech do zgryzienia dla zwolenników zależności emocji od poznania, czyli problem opornych emocji (ang. recalcitrant emotions)
5. Rola emocji w podejmowaniu decyzji, w tym decyzji moralnych – teoria Antonia Damasio, przypadek Phineasa Gage’a i model podejmowania decyzji moralnych Jonathana Haidta
6. Emocje a słaba wola, czyli czy emocje mogą nas nakierować na dobre racje wbrew naszym przekonaniom.

Ida Miczke

Absolwentka filozofii i kognitywistyki w ramach MISH UW, aktualnie studentka studiów magisterskich w Kolegium MISH, w ramach których realizuje zajęcia z filozofii i bioetyki. Zajmuje się przede wszystkim filozoficznymi teoriami natury emocji, metaetycznym sporem internalizmu z eksternalizmem racji do działania oraz filozofią Bernarda Williamsa.

Dziedziny specjalizacji:

filozofia umysłu, filozofia działania, metaetyka, etyka normatywna, etyka stosowana

4.02 **Pediatrica w przypadkach – diagnostyka i leczenie w dobie EBM**

Kinga Szczepaniak

Celem moich zajęć jest przedstawienie wieloaspektowego podejścia do opieki nad pacjentem pediatrycznym w warunkach pracy na oddziale szpitalnym. Chciałabym podzielić się z uczestnikami warsztatów moim – dość krótkim, ale mam nadzieję wartościowym dla słuchaczy – doświadczeniem w pracy z pacjentami pediatrycznymi oraz ich rodzicami.

Podczas warsztatów zastanowimy się nad tym, jak wykorzystać dostępne możliwości diagnostyczne w drodze do właściwego rozpoznania zarówno w powszechnych, jak i tych mniej częstych jednostkach chorobowych. Zwrócimy także uwagę na to, jak ważna jest działalność badawcza i publikowanie tekstów naukowych w medycynie, w kontekście powstawania wytycznych i wprowadzaniu nowych leków do praktyki terapeutycznej.

Proponowany plan warsztatów – poszczególne elementy poruszymy w mniej lub bardziej szczegółowym zakresie, zależnie od stopnia zainteresowania uczestników danym tematem oraz możliwościami prowadzącej:

1. Skąd się biorą wytyczne? O badaniach klinicznych i publikowaniu w medycynie
2. Pułapki diagnostyczne – cz.1 – wywiad i badanie przedmiotowe (ocena stanu ogólnego, podstawowe parametry życiowe, ocena skóry, węzłów chłonnych, ucha środkowego, śluzówek, płuc)

3. Pułapki diagnostyczne – cz.2 – wywiad i badanie przedmiotowe (ocena jamy brzusznej, układu sercowo – naczyniowego)
4. Pułapki diagnostyczne – cz.3 – wywiad i badanie przedmiotowe (elementy badania neurologicznego)
5. Pułapki diagnostyczne – cz. 4 – badania laboratoryjne i badania obrazowe stosowane w rutynowej diagnostyce
6. Komunikacja z pacjentem i jego opiekunami jako klucz do sukcesu w diagnostyce i leczeniu
7. Podsumowanie, praca własna – prezentacje przypadków na bazie zaproponowanych artykułów naukowych

Kinga Szczepaniak

Absolwentka kierunku lekarskiego na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Obecnie w trakcie specjalizacji z pediatrii ogólnej w Klinice Neurologii i Epileptologii Insytutu „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”. W swojej działalności naukowej i zawodowej dąży do przyglądania się chorobom człowieka z perspektywy genów i metabolizmu komórkowego. W latach 2015-2020 pełniła funkcję przewodniczącej SKN przy Klinice Chorób Zakaźnych Wieku Dziecięcego WUM. W 2019 roku odbyła dwumiesięczny staż w zespole prof. Paula de Vos w Uniwersyteckim Centrum Medycznym w Groningen oraz miesięczny staż w zespole prof. Haruhiko Sugimury na Uniwersytecie w Hamamatsu. Reprezentowała Polskę na Międzynarodowej Olimpiadzie Biologicznej w Indonezji w roku 2014 r.

Dziedziny specjalizacji:

medycyna – pediatria, neurologia dziecięca

4.03 Wprowadzenie do myślenia krytycznego

Bartosz Biskup

Jest to wprowadzenie do narzędzi potrzebnych do kształcenia myślenia krytycznego w nauce oraz życiu społecznym. Warsztaty są odpowiednie dla wszystkich: zainteresowanych humanistyką, naukami społecznymi oraz empirycznymi. Pomimo oczywistych różnic, wszystkie nauki łączy to, że bez krytycznego podejścia do utartych sposobów myślenia nie rozwinęłyby się.

Blok 1 (zajęcia 1–4)

Pierwsza część to wprowadzenie do pojęć związanych z rozumowaniem: indukcja, dedukcja oraz abdukcja. Odnosząc się do wybranych przykładów z nauki będziemy analizować w jaki sposób teoretycy odwołują się i interpretują te podstawowe sposoby rozumowania. Będziemy szukać błędów i starać się tworzyć własne ścieżki argumentacyjne. Do tego ostatniego potrzebne będzie wprowadzenie pojęcia argumentacji i argumentu. Blok pierwszy odwołuje się więc do szeroko rozumianej logiki. Wprowadzone będą również osiągalne w wolnym dostępie narzędzia do automatyzacji rozumienia i sposoby nauczania sztucznej inteligencji (myślenie maszynowe).

Podczas zajęć odwołamy się do pojęcia heurystyk i błędów rozumowania, czyli psychologicznych i logicznych warunków, w których popełniamy błędy i dajemy się moralnie zwodzić na manowce, wpuścić w maliny oraz zrobić w bambuko.

Blok 1 zakończy się wprowadzeniem do filozofii nauki oraz filozofii społecznej. Pokażemy, jak opisywane są w teorii takie zjawiska jak odkrycie naukowe, zmiany paradygmatów (teorii i sposobów myślenia o zjawiskach) oraz jaką rolę ma myślenie krytyczne. Postaramy się zastanowić się nad tym: czy istnieją granice krytyki? Czy prawda stanowi jedyny cel nauki i myślenia teoretycznego? Zastanowimy się jaki wpływ mają poglądy akademickie na życie

społeczne i czy wolność głoszenia poglądów akademickich ma ten sam zakres co wolność wypowiedzi życiu społecznym.

Blok 2 (zajęcia 5–6)

W drugiej części zastosujemy nabytą wiedzę do wybranych problemów społecznych i naukowych. Najpierw odwołamy się do problemów z filozofii życia społecznego: zobaczymy jak dopuszczenie nowych grup do głosu skonstruowało nowe kategorie społeczne w ramach krytyki feministycznej i queer (zjawiska molestowania, gender, małżeństwo itp.). Zastanowimy się w jaki sposób opozycja naturalne-artefaktualne wpływa na pojmowanie zjawisk i instytucji społecznych, oraz w jaki sposób treść pewnych oczywistych kategorii społecznych była negocjowana poprzez krytyczne myślenie. Zastanowimy się nad zmianami społecznymi i oczyszczającą moralną rolę „zbicia z pantałyku”.

Odwołamy się do nauk przyrodniczych i zobaczymy w jaki sposób teoretycznie konstruowane są teorie naukowe. Zastanowimy się czy rolą nauk przyrodniczych jest docieranie do prawdy i czy jest ona możliwa do osiągnięcia. Postaramy się zastanowić czym się różni uzasadniony od nieuzasadnionego krytycyzm wobec nauki (na przykładzie dyskusji o COVID-19, chorób psychicznych), nawet porzucając pojęcie „absolutnej prawdy naukowej”, a odwołując się do bardziej pragmatycznych pojęć jak „użyteczność” i „konsensus”.

Bartosz Biskup

Jest filozofem i prawnikiem, doktorantem w SDNS UJ oraz sekretarzem Jagiellonian Center for Law, Language and Philosophy. Wykonawca grantu (w ramach doktoratu) dotyczącego nieesencjalistycznego rozumienia małżeństwa, prawa do małżeństwa i zawarcia rodziny na gruncie Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz alternatywnych wobec małżeństwa instytucji chroniących bliskie relacje. Kierownik grantu dotyczącego różnych rozumień prawa jako artefaktu. W Collegium od 2017 r.

Dziedziny specjalizacji:

Filozofia prawa, filozofia języka, filozofia analityczna, ontologia społeczna

4.04 Mroki oświecenia:

żądza, wyuzdanie, bestialność

Aleksander Musiał, Kacper Kolęda

MROKI OŚWIECENIA: żądza, wyuzdanie, bestialność

Chociaż Oświecenie jest konwencjonalnie kojarzone z triumfem rozumu i nowoczesnej cywilizacji europejskiej, okres ten jednocześnie posiada drugą, bardziej złożoną, a nawet niepokojącą stronę. Sama metafora nagłej iluminacji, często stosowanej do podkreślenia kluczowości tego fundamentalnego okresu dla kształtowania się ideałów współczesnej Europy i świata zachodniego, pociąga za sobą podstawowe pytanie: jaka jest rola mroku w micie Oświecenia?

F. Goya, Sposób latania, 1815–6, akwaforta, 24. cm × 35.8 cm

[w:] Disparates, no. 13, Prado, Madryt

W ramach sześciu spotkań skupimy się na XVIII-wiecznych dziełach sztuki i tekstach teoretycznych, które posłużą wielowątkowej odpowiedzi na to pytanie. Dzięki nim wspólnie odkryjemy jakiego rodzaju paradoksy, obsesje i lęki mogą się kryć za światłymi ideałami, a także jakie niebezpieczeństwa i konsekwencje dostrzegali współcześni w obliczu zbytniego zawierzenia chłodnemu rozsądkowi lub przekonaniu o nieuchronnym progresie nowoczesnego człowieka. Chociaż teksty i obrazy będą stanowić podstawę do dyskusji, do efektywnego udziału w zajęciach nie jest wymagane wcześniejsze przygotowanie literackie czy artystyczne. Mamy nadzieję na spotkanie osób o różnych i perspektywach i doświadczeniach wspólnie wzbogacających rozumienie kluczowych zagadnień z czasów “narodzin nowoczesności”, które nadal pozostają aktualne i zachęcają do krytycznej refleksji nad współczesnością.

Plan zajęć (wybór tekstów do zapoznania we fragmentach):

1. Czym jest Oświecenie?

- Kant, *What is Enlightenment?*
- Adorno, *Myth of Odysseus*
- Foucault, *What is Enlightenment?*

2. Iluminacja z podziemi

- Kircher, *Great Art of Light*
- Fontenelle, *Discourse on the Plural Universes*
- Terasson, *Sethos*

3. Rasa wolności

- Behn, *Oroonoko*
- Burke, *Sublime and Beautiful*
- Kant, *Critique of judgment*

4. Woman-machine

- De la Mettrie, *Man-machine*
- de Sade, *Justine, or The Misfortunes of Virtue*
- Hoffmann, *Sandman*

5. Natura piękna vs. piękno natury

- Winckelmann, *Belvedere Torso*
- Fuseli, *Royal Academy Lectures*
- Goya, *Address to the Academy*

6. Neopogaństwo

- Herder, *Ideas for a Philosophy of Human History*
- Chenier, *Iambes*
- Schlegel, *On German Homer*

Aleksander Musiał

Jest doktorantem historii sztuki nowożytnej na Princeton University oraz absolwent historii sztuki w ramach MISH UW i kultury klasycznej (Classics) na Uniwersytecie w Cambridge (UK). Jego badania analizują XVIII-wieczną architekturę kąpeli jako sfery kształtowania relacji między recepcją antyku a narodzinami nowoczesności poprzez zmysłowe odczuwanie przestrzeni politempralnych. Był stażysta działów kuratorskich w Princeton University Art Museum, Frick Collection i Morgan Library, jest obecnie stypendystą National Gallery of Art w Waszyngtonie.

Kacper Kolęda

Jest doktorantem na Uniwersytecie Harvarda. Interesuje się ideami zdrowia i choroby oraz ich odbiciem w sztuce, architekturze i ich dyskursach. Szczególnie ciekawi go kwestia potworności (monstrosity), która wyłania się w relacji do tych dwóch terminów. Kacper studiował na University College London oraz University of Cambridge, gdzie badał antropomorficzność architektury oraz połączenia pomiędzy przestrzeniami architektonicznymi a ciałem. Jego zainteresowania są transhistoryczne, obejmując okres od osiemnastego i dziewiętnastego wieku do współczesności. Poza akademią, Kacper zdobywał doświadczenie w sekcji Modern & Impressionist domu aukcyjnego Christie's London oraz w innych galeriach i organizacjach związanych ze sztuką w Londynie.

Dziedziny specjalizacji

Historia sztuki

Decyzje polityczne: jak myślą wyborcy i politycy?

Michał Gulczyński

1. Wybory wygrywa się w Końskich czy w Chrzanowie?

Omówimy podstawowe modele politologiczne: wyborcy medianowego i niezdecydowanego oraz osie podziału politycznego. Zastanowimy się, czy podział na lewicę i prawicę ma sens i jakie są alternatywy oraz czym różnią się polskie podziały od europejskich.

2. Czy wybory są sprawiedliwe?

Poznamy różne systemy wyborcze. Przedyskutujemy, jak ordynacja wyborcza wpływa na decyzje wyborców i podział mandatów. Czy wybory w Polsce są proporcjonalne – tak jak obiecuje nam Konstytucja? Czy USA mogą być wzorcem demokracji? Pomarzymy o innych systemach: z głosem przechodnim, wielokrotnym, obowiązkowym i dla dzieci.

3. Płeć i polityka

Tematy związane z płcią dzielą wyborców coraz silniej. Omówimy, jak historycznie zmieniały się różnice w poglądach między kobietami i mężczyznami i zastanowimy nad obecnym i przyszłym znaczeniem płci w polityce. Czy kwoty płci zwiększają udział kobiet w polityce? Czy polityczki podejmują inne decyzje niż politycy? Jak i dlaczego politycy kierują swoje programy do którejś z płci? Poznamy badania odpowiadające na te i inne pytania.

4. Świadomy wyborca?

Omówimy ekonomiczne i psychologiczne teorie podejmowania decyzji, które pozwolą nam odpowiedzieć na wiele kolejnych pytań. Dlaczego w ogóle niektórym chce się głosować (a innym nie)? Dlaczego jednym politykom wybaczamy więcej niż innym? Czy przy

podejmowaniu decyzji kierujemy się poglądami gospodarczymi, czy kulturowymi? Głosujemy racjonalnie, strategicznie, moralnie czy stadnie?

5. Fakty i mity: o propagandzie

Od dobrego programu do zwycięstwa w wyborach droga jest daleka. Zastanowimy się, jak mówić do wyborców, jakie narracje się przebijają i jakie kampanie są skuteczne. Jaki wpływ na politykę mają media społecznościowe? Przedyskutujemy też sytuacje znane z systemów autorytarnych: jak dylemat dyktatora może doprowadzić do pandemii oraz jak partyjna nowomowa tworzy alternatywną rzeczywistość. Być może część z nich skojarzy nam się ze strategiami polityków w demokracjach.

6. Koncert życzeń

Ostatnie spotkanie poświęcimy na tematy, które uczestnicy sami wybiorą przed obozem i dokończenie dyskusji, które po wcześniejszych zajęciach pozostawią u nas niedosyt. Mogą one na przykład dotyczyć polityki w czasach pandemii (komu sprzyjają kryzysy?), życia wewnętrznego partii (jak partie wybierają kandydatów? co może jeden poseł?), wpływu rodziny na nasze poglądy, działań Unii Europejskiej, wojen i pokoju albo metod badawczych.

Michał Gulczyński

Doktorant na Uniwersytecie Bocconiego w Mediolanie. Bada wpływ „rynków małżeńskich” na poglądy polityczne. Ukończył ekonomię międzynarodową i iberystykę w ramach MISH na Uniwersytecie Warszawskim, studia wschodnioeuropejskie na Wolnym Uniwersytecie Berlińskim oraz interdyscyplinarne studia europejskie w Kolegium Europejskim w Natolinie. Spędził po semestrze w Santiago de Chile, Bogocie, Barcelonie, Padwie i Moskwie. Odbył praktyki w Komisji Europejskiej, ambasadach przy Stolicy Apostolskiej, w Chile, Bogocie i Meksyku oraz instytutach badawczych Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat Olimpiady Artystycznej w sekcji historii muzyki i niepraktykujący akordeonista. Młodzieżowy mistrz świata

w brydżu sportowym z 2012 r. Zainicjował i prowadzi stronę ibero-ameryka.com oraz „Forum Szkół Polskich. Poznań – Europa”.

Dziedziny specjalizacji

socjologia polityczna, politologia, demografia, europeistyka

„Komm, süßer Tod, komm selge Ruh”. Czy zmierzamy do końca liberalnego konstytucjonalizmu?

Jakub Sawicki

1. „Les années glorieuse”. Konceptualizacje liberalnej demokracji u Rawlsa i Dworkina

Nasze rozważania warto zacząć od zapoznania się z podstawowymi założeniami demokracji liberalnej formułowanymi w latach 70-tych i 80-tych, gdy wyższość zachodniego modelu była oczywistością zarówno z punktu widzenia praktyki społecznej, jak i teorii politycznej. Z naszego punktu widzenia największe znaczenie ma rozwijający się wtedy tzw. nurt socjalliberalny, egzemplifikowany przez Rawlsa i Dworkina; pierwszą część zajęć poświęcimy na przeczytanie fragmentów ich tekstów.

2. „The Winter of our discontent.” Populizm, populizmy, populiści

Czym jest populizm? Nie sposób uciec obecnie od wrażenia, że „populizm” stał się w debacie publicznej słowem wytrychem, nadużywany i o płynnej treści dobieranej pod bieżące potrzeby. Jeśli chcemy zrozumieć, dlaczego populizm stanowi wyzwanie dla liberalnej demokracji, koniecznym będzie wprawdzie spróbować go zdefiniować oraz wyjaśnić fenomen jego powstania.

3. „Prawo, które nie służy narodowi, to jest bezprawie.” Konstytucjonalizm populistyczny

Nieliczne z działań podejmowanych przez rządy uznawane za populistyczne można byłoby zakwalifikować jako zgodne z ideałami liberalnymi. Kwestią do rozważenia pozostaje jednak, czy populizm

sam w sobie jest niezgodny z konstytucjonalizmem. Zastanowimy się, jak kształtuje się napięcie między populizmem a konstytucjonalizmem oraz jakie miejsce dla konstytucji przewiduje populizm.

4. „Do widzenia na okopach Świętej Trójcy”. Sądy w roli obrońców konstytucyjnego porządku

W wielu krajach na świecie sądy uznaje się za ostatnią linię obrony liberalno-demokratycznego porządku konstytucyjnego. Rzeczywistość nie jest taka prosta: szerokie kompetencje sądów konstytucyjnych są w równej mierze istotnym narzędziem sprawowania władzy przez rządy o inklinacjach bardziej autorytarnych. W tej części spojrzymy też na pewne słabości paradygmatu sądownictwa konstytucyjnego, który dominował po 1989 r.

5. „Quiconque refusera d’obéir à la volonté générale y sera contraint par tout le corps”. O tożsamości konstytucyjnej

Choć ochrona mniejszości przed tyranią większości jest jedną z chlubniejszych zasad liberalnego konstytucjonalizmu, posiada ona jednak zauważalny mankament – nie przewiduje jasnej tożsamości zbiorowej. Populiści wyzyskują ten brak, propagując etnicznie bądź kulturowo umocowane koncepcje większości. Zastanowimy się wspólnie, czy konstytucja może mieć swoją tożsamość i jak uczynić ją w sposób możliwie szeroki inkluzywną.

6. „The Light that failed?” Wnioski i przewidywania

Ostatnia część naszego kursu służyć będzie podsumowaniu rozważanych wątków oraz formułowaniu przewidywań co do przyszłego kształtu konstytucjonalizmu.

Jakub Sawicki

Studiował prawo, historię oraz unijne stosunki dyplomatyczne w Polsce, Anglii i Belgii. Obecnie jest doktorantem na Wydziale Prawa w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji. W przeszłości pracował w firmie doradczącej instytucjom unijnym oraz był stażystą w Parlamencie Europejskim.

Dziedziny specjalizacji

prawo konstytucyjne porównawcze, europeistyka

5.07 **Feminizm wobec wyzwań**

współczesnego świata

Rafał Kłosek

W ramach zajęć zastanowimy się, dlaczego powinniśmy przejmować się feminizmem w XXI wieku? Aby odpowiedzieć na to pytanie przyjrzymy się konkretnym przykładom myśli feministycznej i różnorodnym wizjom świata jakie nam proponują. Zastanowimy się nad tym czym rzeczywiście jest równość płci, czy udało się nam ją osiągnąć oraz czy pomocna może okazać się w tym technologia. Przyjrzymy się transformacyjnej i emancypacyjnej sile feminizmu oraz jego potencjale do tworzenia wspólnoty. Kolejnym ważnym zagadnieniem będzie miejsce i rola emocji w polityce i interakcjach międzyludzkich. Czy gniew służy ruchom politycznym oraz czy powinien mieć miejsce w sferze publicznej? Zapoznamy się z feministyczną etyką seksualną. Na koniec ocenimy potencjał feminizmu jako globalnego ruchu. Czy liberalne demokracje powinny szerzyć idee równości płci, która wydaje się wchodzić w konflikt z innymi kulturami?

Zajęcia będą oparte na analizie i dyskusji wpływowych tekstów feministycznych. Będziemy sięgać po rozprawy filozoficzne oraz publicystykę, ale znajdzie się również miejsce dla poezji, sztuki wizualnej czy pop-kultury. Głównym celem jest zapoznanie uczestniczek i uczestników z najważniejszymi teoriami współczesnego feminizmu, ale również krytyczne spojrzenie na feminizm z punktu widzenia wyzwań XXI wieku.

Wstępny plan zajęć:

1. Opresja i Intersekcjonalność.
2. Separatyzm i Solidarność – czy feminizm jest dla wszystkich?

3. Reprodukacja
4. Seksualność i polityka pragnienia.
5. Emocje wyjęte spod prawa – o roli gniewu w polityce emancypacyjnej.
6. Xenofeminizm – czy technologia wyeliminuje różnice płci?

Rafał Kłosek

Student studiów magisterskich z filozofii na Central European University. Absolwent studiów licencjackich z filozofii na University College London. Zajmuje się przede wszystkim współczesną filozofią polityczną, filozofią feministyczną oraz etyką. W Collegium od 2020 roku.

Dziedziny specjalizacji

Filozofia polityki, epistemologia, metaetyka, etyka

5.08 Podstawy Arduino – zbuduj swojego robota!

Juliusz Stefański

W ramach zajęć skorzystamy z zestawów edukacyjnych SparkFun przygotowanych przez SparkFun Electronics udostępnionych przez krakowską Fundację Hackerspace. Do zestawów dołączony jest kurs, który wprowadzi uczestników do świata elektroniki i oprogramowania. Ze względu na budowę kursu nie wymagana jest wcześniejsza znajomość programowania, a w jego ramach uczestnicy poznają podstawowe elementy układów elektrycznych (diody, rezystory, silniki, wyświetlacze, czujniki odległości, temperatury i światła), a także popularną platformę Arduino pozwalającą zaprogramować proste układy elektroniczne. W trakcie zajęć wykonamy 5 projektów i 16 układów zaczynając od świecenia diodami, a na budowie autonomicznych robotów kończąc.

Cały kurs dostępny jest pod [linkiem](#) →

Zajęcia 1

Wprowadzenie do programowania, elektroniki i systemu Arduino

Zajęcia 2

Światło (diody, potencjometr, fotorezystor)

Zajęcia 3

Dźwięk (brzęczyk, cyfrowa trąbka, gra „Simon mówi”)

Zajęcia 4

Ruch (serwomotory, czujnik odległości, czujnik ruchu)

Zajęcia 5

Wyświetlanie danych (wyświetlacz LCD, „Hello, World!”, czujnik temperatury)

Zajęcia 6

Robot (podstawy sterowania silnikami, zdalnie sterowany robot, autonomiczny robot)

Juliusz Stefański

Absolwent Inżynierii Biomedycznej ze specjalnością z Biomechaniki i Robotyki na Akademii Górniczo-Hutniczej im. Staszica w Krakowie. Aktualnie studiuje kulturoznawstwo na wydziale humanistycznym AGH. Zastępca przewodniczącego Samorządu Studenckiego ds. Kół Naukowych, eks-przewodniczący Studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Biomedycznej „Biometr”. Interesuję się Cyberpunkiem, Transhumanizmem i wpływem nowoczesnych technologii na kulturę. Zawodowo pracuję, jako programista sensorów IIoT (Industrial Internet of Things) w dziale badań i rozwoju RBC Bearings Polska.

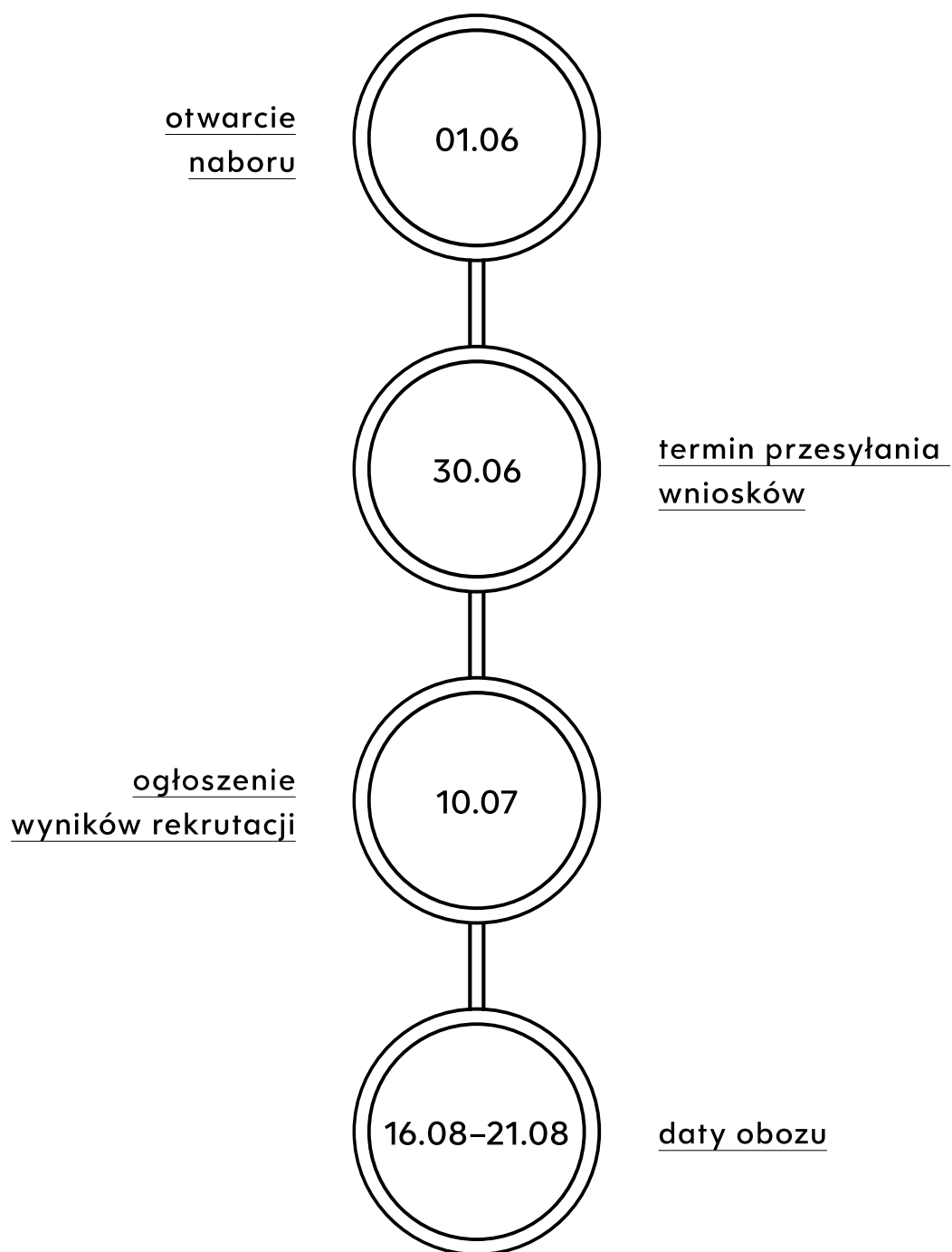
Dziedziny specjalizacji

Elektronika, programowanie

5

Harmonogram rekrutacji i wymagane dokumenty

Wymagania rekrutacyjne:

- tytuł laureata lub finalisty olimpiad szkół średnich ([lista →](#)),
- otrzymany w latach 2019-2022
- niebycie czynnym studentem/-ką uczelni wyższej
- dostęp do sprzętu umożliwiającego udział w obozie prowadzonym w formie zdalnej.

Wymagane dokumenty:

- wypełniony formularz zgłoszeniowy, dostępny na [stronie Collegium Invisibile →](#), zawierający list motywacyjny (450–500 słów), opisujący co udział w Wiosce Olimpijskiej będzie znaczył dla aplikującego_cej i jak mu/jej pomoże w samorozwoju
- skan zaświadczenia o uzyskaniu tytułu finalisty lub laureata olimpiady przedmiotowej.

Informacje dodatkowe:

- w formularzu zgłoszeniowym należy wymienić wybrane przez siebie zajęcia (maksymalnie trzy propozycje ułożone według priorytetu od 1 do 3)
- organizatorzy zastrzegają, że podczas Wioski możliwe będzie uczestnictwo w dwóch warsztatach, a niektóre z proponowanych zajęć mogą nie zostać uruchomione.

Czy masz jakieś pytania?

Napisz do nas!

wioska.olimpijska@ci.edu.pl →

info@ci.edu.pl →

Zapraszamy do aplikowania i życzymy powodzenia!

a

c

b

d

e

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

v

x

y

Projekt realizowany przy wsparciu finansowym
Rady Kół Naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego